

Voorstelling 'Bang!' is een echte belevenis

THEATER Bang!, De Toneelmakerij, 16+.
Gezien: 9/10, Het Rozentheater. Daar
nog te zien t/m 17 oktober.

“Vanaf nu vergeet ik dat de as van mijn voorwiel tijdens het fietsen kan breken. Vanaf nu vergeet ik dat meer dan 35 procent van de mensen die een contactadvertentie in de krant plaatsten, gehuwd is.”

Op de zolder van het Rozentheater gaan twee naamloze personages hun angsten te lijf met bezwerende

Acteur Anne Stam weet de beklemming echt tastbaar te maken

formules. Het publiek, vijftien mensen, zit er met de neus bovenop en schuift ongemakkelijk over de smalle banken. Weer een angst waar het zelf niet aan had gedacht en die nu hinderlijk in het hoofd blijft ronduzen: “Vanaf nu vergeet ik dat de kans op vaginale infecties groter is met synthetisch ondergoed.”

Zes schrijvers, zes regisseurs, zes vormgevers en tien acteurs werkten aan een theatrale *event* voor jongeren over bang zijn. Onder de vleugels van professionele theatermakers van de Toneelmakerij gingen studenten van de Hogeschool voor

de Kunsten Utrecht op zoek naar de grenzen van hun eigen angsten. Het resultaat is een caleidoscopische manifestatie: vijf minivoorstellingen en één groter stuk, variërend van teksttoneel tot breed uitgespeelde scènes, en vertoond op diverse locaties in het pand. Meisjes met hoge hoeden leiden het publiek in kleine groepjes van monumentale zolder naar stoffige kelder, waarbij niet iedereen dezelfde route volgt en niemand alles ziet. Alleen al die rondgang door het Rozentheater maakt van *Bang!* een belevenis.

Maar deze avond beoogt meer te zijn dan dat. *Bang!* is een theatrale trip door de krochten van de ziel: kwetsbaarder dan in de strijd met zijn angst kan een mens niet zijn.

Mooi duidelijk wordt dat in *De angstman*, een vervreemdende voorstelling over een man in een donkere kamer. Onzichtbaar voor de kijkers ratelt hij onsamenhangende zinnen tegen een camera, die pal op zijn gezicht gericht staat. Via een projectie op de brokkelige kelder muur ziet het publiek vanaf ongemakkelijke krukjes en omgekeerde kratten zijn ogen paniekerig heen en weer schieten. Hier weet acteur Anne Stam het gevoel van beklemming werkelijk tastbaar te maken en realiseert de kijker zich: *show, don't tell* blijft de grootste kracht van theater.

SIMON VAN DEN BERG

Parool 13 okt 2009